

"Το *Η ζωή είναι καταπιληκτική* έχει τη δική του ξεχωριστή θέση στη βιβλιοθήκη μου"
OG MANDINO

Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ *Καταπιληκτική*

Θέλετε
να είστε
ευτυχισμένοι, παραγωγικοί,
υγιείς & ασφαλείς;
*Το μυστικό είναι
στον ενθουσιασμό!*

**CHARLIE
JONES**
ο "Καταπιληκτικός"

Πούλησε πάνω από 1.000.000 αντίτυπα

Περιεχόμενα

Εγγύηση.....	9
1. Ηγεσία σημαίνει να μάθετε να ζείτε.....	11
2. Οι επτά νόμοι της ηγεσίας	23
Να νοιώθετε ενθουσιασμό για τη δουλειά σας.....	23
Αν το αφήσεις, σε αφήνει.....	29
Από την παραγωγή στην τελειότητα	35
Δώσε για να πάρεις.....	37
Η έκθεση οδηγεί στην εμπειρία.....	41
Ευέλικτος προγραμματισμός	43
Παρακινηθείτε για να παρακινήσετε	51
3. Οι τρεις αποφάσεις της ζωής	65
4. Οι ηγέτες διαβάζουν πολύ	85

1

Ηγεσία σημαίνει να μάθετε να ζείτε

Η ηγεσία είναι υποχρέωση και προνόμιο του καθενός, γέρου ή νέου, επειδή βασίζεται απλούστατα στα όσα κάνουμε. Ο καθένας είναι υπεύθυνος για κάτι που μόνο εκείνος πρέπει να κάνει. Αν απολαύσουμε αυτό μας το προνόμιο, αν εκπληρώσουμε αυτή μας την υποχρέωση, ωριμάζουμε και αναπτυσσόμαστε· αν αγνοήσουμε την ευκαιρία, μπαίνουμε στην κατηγορία εκείνων των συνεσταλμένων ανθρώπων που δεν ζουν, αλλά φυτοζωούν. Η πιο καταπληκτική εμπειρία στη ζωή είναι η διαδικασία της μάθησης. Η πιο θλιβερή στιγμή έρχεται όταν κάποιος νομίζει ότι έχει μάθει αρκετά.

Ακούσατε ποτέ τα μοιραία λόγια: "Αυτό το έμαθα πια!"; Ξέρετε τι έχει μάθει ο ομιλητής; *Τίποτα!* Θυμάμαι να έχω πει πολλές φορές αυτά τα λόγια και πριν περάσει καιρός να καταλήγω να ξαναμαθαίνω από την αρχή αυτό που νόμιζα ότι μόλις είχα μάθει. Τώρα μπορώ να πω ότι ένα μόνο πράγμα έχω μάθει, και αυτό είναι ότι η διαδικασία της εκμάθησης της ζωής είναι κάτι το ΑΠΙΘΑΝΟ! Ποτέ δεν σταματάμε να αναπτυσσόμαστε παρά μόνο όταν σταματήσουμε να μαθαίνουμε,

και όσοι μάθουν αυτή την απλή αλήθεια μπορεί να μεγαλώσουν αλλά δεν γερνάνε ποτέ.

Μια φορά κι έναν καιρό, ένας αγόρι κι ένας γέρος ταξίδευαν με τη βάρκα σ' ένα πλατύ ποτάμι. Ενώ το αγόρι τραβούσε κουπί, ο γέρος έπιασε ένα φύλλο που έπλεε πάνω στο νερό, το μελέτησε για μια στιγμή και μετά ρώτησε τον νεαρό αν ξέρει βιολογία. "Όχι," απάντησε το αγόρι. "Νεαρέ μου," είπε ο γέρος, "έχεις χάσει το εικοσιπέντε τοις εκατό της ζωής σου."

Συνέχισαν το ταξίδι τους και ο γέρος έπιασε ένα χαλίκι που βρισκόταν στον πάτο της βάρκας. Το περιεργάστηκε, εξέτασε το χρώμα του και ρώτησε το αγόρι: "Νεαρέ μου, ξέρεις καθόλου γεωλογία;" "Όχι κύριε," απάντησε ντροπαλά το αγόρι. "Νεαρέ μου," είπε ο γέρος, "έχεις χάσει το πενήντα τοις εκατό της ζωής σου."

Έπεφτε το σούρουπο και ο γέρος κάρφωσε το βλέμμα στον Πολικό Αστέρα που είχε αρχίσει να λάμπει στον ουρανό. Ύστερα από λίγο ρώτησε τον νεαρό, "Νεαρέ μου, ξέρεις καθόλου αστρονομία;" Το αγόρι έσκυψε το κεφάλι και κατσουφιασμένο παραδέχτηκε ότι ούτε αστρονομία ξέρει. "Νεαρέ μου," τον μάλωσε ο γέρος, "έχεις χάσει το εβδομήντα πέντε τοις εκατό της ζωής σου."

Τη στιγμή εκείνη το αγόρι αντιλήφθηκε ότι το μεγάλο φράγμα μπροστά τους άρχισε να καταρρέει και είδε το νερό να ξεχύνεται ορμητικό. Στράφηκε γρήγορα προς τον γέρο και τον ρώτησε, "Συγγνώμη κύριε, ξέρετε κολύμπι;" "Όχι," απάντησε ο γέρος. "*Τότε χάσατε ολόκληρη τη ζωή σας!*" φώναξε το αγόρι.

Δεν είναι ανάγκη να μάθετε όλες τις μεθόδους και τις τεχνικές της ζωής αλλά αν θέλετε να γίνετε *δυναμικός ηγέτης* πρέπει να γίνετε σπουδαστής της τέχνης της ζωής, επειδή η ηγεσία στην πραγματικότητα δεν είναι τίποτε περισσότερο από το να ξέρετε να ΖΕΙΤΕ.

Το βιβλίο αυτό αφορά στην πραγματικότητα εσάς, όχι τον συγγραφέα. Μπορεί εγώ να παρεμβαίνω πότε-πότε για να σας υποδεικνύω κάποιο κακό παράδειγμα προς αποφυγήν, αλλά το βιβλίο θα ασχοληθεί με εσάς. Θα σας γνωρίσει με τους νόμους της ζωής, τους οποίους εγώ αποκαλώ Νόμους της Ηγεσίας. Αν κάποιος δεν είναι ηγέτης άλλων στη ζωή, στην πραγματικότητα δεν ζει. Είτε το συνειδητοποιείτε είτε όχι, εσείς ο ίδιος βρίσκεστε υπό την ηγεσία άλλων σε κάθε τομέα της ζωής σας. Και με κάθε στιγμή που περνάει, οι ηγετικές σας ευθύνες αυξάνουν. Ο άνθρωπος που θα αναγνωρίσει αυτή την αλήθεια δεν θα νοιώσει ποτέ πλήξη, όποιος όμως τη λησμονήσει ή την αγνοήσει θα έχει πεθάνει πολύ πριν από την κηδεία του. Ο γιος μου ο Τζέρρυ είπε κάποτε ότι τον ενδιέφερε μεν η ζωή μετά το θάνατο, αλλά πολύ περισσότερο ενδιαφερόταν για τη *ζωή μετά τη γέννηση*. Όλους θα πρέπει να μας ενδιαφέρει αυτό!

Κανείς δεν ζει μόνος του. Υπάρχει η "Χώρα του Εγώ" και η "Χώρα του Εσύ". Η Χώρα του Εγώ είναι θλιβερό και μοναχικό μέρος, και αμέτρητες χιλιάδες έχουν ναυαγήσει στις ακτές της αφού σάλπαραν από τη Χώρα του Εσύ. Ίσως να μην έφτασαν με τη θέλησή τους στη Χώρα του Εγώ, ίσως να τους παρέσυρε εκεί το ρεύμα, αλλά το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: μοναξιά και αργός θάνατος για όσους δεν θα νοιώσουν ποτέ τη συγκίνηση του *να μαθαίνεις να ζεις*.

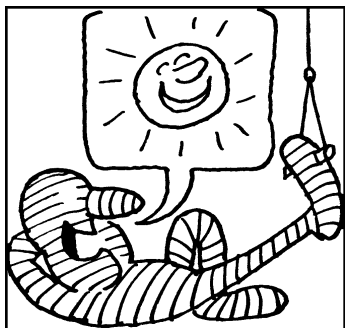
ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ

Το να μαθαίνεις να ζεις αρχίζει από την ανάπτυξη θετικής στάσης και από το εσωτερικό όραμα του καθενός.

Πρώτον, πρέπει να μάθετε να λέτε κάτι θετικό στον καθένα, κάθε στιγμή.

Θα μου πείτε ότι αυτό είναι αδύνατον. Αλλά εγώ δεν σας είπα ότι πρέπει να το *κάνετε*, είπα να *μάθετε να το κάνετε*.

Ποτέ δεν θα φτάσετε στον προορισμό, αλλά πάντοτε θα είστε υπό συνεχή ανάπτυξη.

Ένα τεράστιο ποσοστό της καθημερινής μας συνομιλίας, ίσως και το ενενηνταεννιά τοις εκατό, είναι αρνητικό. Ορισμένοι δεν μπορούν να ανοίξουν το στόμα τους χωρίς να ξεστομίσουν ένα αριστούργημα αρνητικής σκέψης. Και εδώ δεν μιλάω απλώς για ειρωνικούς υπαινιγμούς ή καυστικά σχόλια

αλλά για σκέτη απαισιοδοξία. Είναι ακράδαντη πεποίθησή μου ότι τίποτε δεν φαιδρύνει περισσότερο την ατμόσφαιρα σε μια επιχείρηση, μια εκκλησία, μια οικογένεια, όσο ένας ενθουσιώδης άνθρωπος που έχει να πει λίγα θετικά λόγια στους άλλους. Πιστεύω ότι είναι δυνατόν να πούμε κάτι θετικό στον καθένα, για οποιοδήποτε θέμα, ανά πάσα στιγμή, *εφόσον το θέλουμε*.

Έχετε ακούσει το ανέκδοτο με τους δυο φυλακισμένους; "Πού σε πάνε;" λέει ο Τομ στον Τζο. "Στην ηλεκτρική καρέκλα," απαντάει ο Τζο. "Είμαι σίγουρος ότι θα λάμπεις!" τον ενθαρρύνει ο Τομ.

Εντάξει, αυτό είναι λίγο παρατραβηγμένο, αλλά η καρδιά του Τομ βρισκόταν στο σωστό μέρος. Θα σας πω δυο προτάσεις που περιγράφουν το ίδιο φαινόμενο: "Αυτή η παλιοβροχή μας χάλασε τη μέρα!" και "Κοίτα πόσο ωραίο είναι το ουράνιο τόξο!" Αν καλλιεργήσετε τη συνήθεια να λέτε κάτι θετικό στον οποιονδήποτε, δεν θα χρειαστεί να λέτε κάτι στον καθένα· η εικόνα σας και μόνο θα δημιουργεί θετική ατμόσφαιρα όπου κι αν πηγαίνετε. Αν όμως δεν το επιδιώξετε αυτό, κινδυνεύετε να σας παρασύρει το ρεύμα πάνω στα βράχια της Χώρας του Εγώ.

Μια φορά κι έναν καιρό ένας δύστροπος γέρος είχε πέσει να πάρει έναν υπνάκο. Για να σπάσει πλάκα, ο εγγονός του τού έβαλε λίγο τυρί Λίμπουργκερ, αυτό με τη βαριά μυρωδιά, πάνω στο μουστάκι του. Ο παππούς ξύπνησε ρουθουνίζοντας και βγήκε από το δωμάτιο φωνάζοντας, "Πώς βρωμάει έτσι εδωμέσα!" Πήγε από το ένα δωμάτιο στο άλλο και τελικά αναγκάστηκε να βγει έξω, αλλά τελικά φώναξε οργισμένος, "Όλος ο κόσμος βρωμάει!" Η οδυνηρή αυτή εμπειρία αποκλείεται να συμβεί σε όποιον μαθαίνει να λέει κάτι θετικό στον καθένα.

Δεύτερον, να μάθετε να βλέπετε κάτι θετικό σε κάθε τι που συμβαίνει.

Προσέξατε ποτέ πόσο γρήγορα το μυαλό μας βγάζει αρνητικά συμπεράσματα για όσα βλέπουμε και ακούμε; Για παράδειγμα, ας πούμε ότι στη δουλειά κάποιος συνάδελφος σας λέει: "Θέλει να σε δει ο προϊστάμενος!" Ποια είναι η πρώτη σας σκέψη; Είναι μήπως, "Ζήτω, θα θέλει να μου κάνει αύξηση!"; Όχι, οι περισσότεροι από εμάς θα αντιδρούσαμε κάπως έτσι: "Τι κακό έκανα πάλι;" ή "Πού το έμαθε;"

Πιστεύω ότι μια από τις σημαντικότερες συνήθειες που πρέπει να καλλιεργήσουμε είναι να βρίσκουμε κάτι θετικό σε κάθε τι που συμβαίνει. Ίσως σκέφτεστε ότι είναι ανόητο να ψάχνουμε να βρούμε κάτι που δεν υπάρχει. Σ' αυτό έχετε δίκιο, αλλά σας προτρέπω να

καλλιεργήσετε τη στάση του αισιόδοξου ρεαλιστή και να βλέπετε τη θετική πλευρά που ήδη υπάρχει.

Έχετε ακούσει το ανέκδοτο με τον αισιόδοξο στη στρατιωτική φυλακή; Ρωτάει τον συγκρατούμενό του: "Πότε βγαίνεις;" "Σε τριάντα μέρες." "Και τι έκανες;" "Άργησα να

γυρίσω από την άδεια. Εσύ πότε βγαίνεις;" "Μεθαύριο." "Και τι έκανες;" "Σκότωσα το στρατηγό." "Καλά, και πώς γίνεται εγώ να τρώω ένα μήνα επειδή άργησα να γυρίσω από την άδεια κι εσύ που σκότωσες το στρατηγό να βγαίνεις μεθαύριο;" "Μεθαύριο με πάνε για εκτέλεση."

Βλέπετε, αν κάποιος θέλει πραγματικά να βρει κάτι θετικό σε οποιαδήποτε κατάσταση, μπορεί. Το πρόβλημα είναι ότι οι περισσότεροι από εμάς δεν θέλουμε. Τα εκλεκτά πράγματα στη ζωή δεν έρχονται εύκολα· μπορεί να έρχονται δωρεάν, όχι όμως εύκολα. Η ανάπτυξη της θετικής στάσης αξίζει τον κόπο που θα καταβάλλετε.

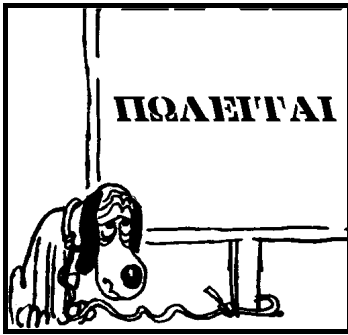
Τρίτον, πρέπει να μάθετε να Σκέφτεστε Μεγαλόπνοα και να Ενεργείτε Απλά.

Αυτή είναι η δική μου συνταγή επιτυχίας. Ομολογώ ότι ποτέ μου δεν διαφήμισα μια συνταγή επιτυχίας για όλο τον κόσμο, επειδή διαπιστώνω ότι καμιά συνταγή δεν θα δουλέψει για σας αν εσείς δεν *δουλέψετε* γι' αυτήν. Η δική μου συνταγή λοιπόν δεν θα δουλέψει σίγουρα για σας, εκτός αν την κάνετε δική σας.

Πριν από χρόνια στο γραφείο μου υιοθετήσαμε αυτή τη συνταγή, τη βάλαμε στους τοίχους, τη χαράξαμε σε όλες τις καρδιές, την κάναμε τρόπο ζωής: *Σκέψου Μεγαλόπνοα – Ε-νέργησε Απλά.*

Με ρώτησε κάποιος: "Καλά, γιατί το βρίσκεις αυτό τόσο σπουδαίο;" Θα σας πω γιατί. Επειδή είναι το αντίθετο από τον χαρακτήρα μου. Εμένα ο χαρακτήρας μου είναι να βλέπω τα πράγματα μικρά και μετά να τα περιπλέκω τόσο που να μη μπορώ να βρω καμιά διέξοδο. Έτσι, έχω ανάγκη να θυμίζω διαρκώς στον εαυτό μου ότι, αν και σε άλλα πράγματα μπορώ να βρω βοήθεια από πολλές πηγές, εδώ είμαι μόνος μου. Κανείς δεν μπορεί να σκεφτεί κάτι μεγαλόπνοα για λογαριασμό μου, κανείς δεν μπορεί να αποφύγει τις περιπλοκές για λογαριασμό μου.

Το καταπληκτικό είναι ότι, όπως θα διαπιστώσετε, όσο μεγαλόπνοα κι αν σκέφτεστε τα πράγματα, όσο απλά κι αν ενεργείτε, ποτέ δεν θα φτάσετε στο έπακρο. Κανείς ποτέ δεν σκέφτηκε όσο μεγαλόπνοα μπορούσε ούτε έπραξε όσο απλά μπορούσε. Μερικές μάλιστα φορές τα πηγαίνουμε καλά στο ένα σκέλος εις βάρος του άλλου – σαν το αγόρι της ιστορίας που ήθελε να πουλήσει το κουταβάκι του.

Λοιπόν, ένας πωλητής έβλεπε κάθε μέρα ένα αγοράκι από τη γειτονιά του, στημένο στη γωνία του δρόμου, να προσπαθεί χωρίς αποτέλεσμα να πουλήσει το κουταβάκι του. Ύστερα από μια εβδομάδα, άρχισε να λυπάται το καημένο το αγόρι. Έβλεπε καθαρά ότι το παιδί δεν Σκεφτόταν Μεγαλόπνοα.

Το πλησίασε και του είπε, "Μικρέ, θέλεις πολύ να πουλήσεις το σκυλάκι;" "Πάρα πολύ, κύριε," απάντησε το αγόρι.

"Κοίταξε, αποκλείεται να το πουλήσεις αν δεν μάθεις να σκέφτεσαι μεγαλόπνοα. Εννοώ ότι πρέπει να πάρεις τον σκύλο σπίτι σου, να τον πλύνεις, να τον λούσεις, να τον στολίσεις, να ανεβάσεις την τιμή που τον δίνεις, να κάνεις στους άλλους να σκεφτούν ότι τους προσφέρεις κάτι θαυμάσιο, και τότε θα τον πουλήσεις."

Το μεσημέρι, καθώς ο πωλητής περνούσε από το ίδιο μέρος, είδε το αγόρι με το σκυλάκι του λουσιμένο, παρφουμα-

Μια νέα ιδέα είναι πλάσμα ευαίσθητο. Ένα χασμουρητό μπορεί να τη μαράνει· ένα σαρκαστικό σχόλιο να τη σκοτώσει· ένα συνοφρυωμένο πρόσωπο μπορεί να την κάνει να πεθάνει από αγωνία.

– Charles Brower

ρισμένο, στολισμένο, πλάι σε μια μεγάλη πινακίδα που έλεγε: "Πωλείται υπέροχο κουτάβι – 5.000 \$".

Τότε ο πωλητής συνειδητοποίησε ότι είχε ξεχάσει να πει στο παιδί το δεύτερο μισό της συνταγής: να Ενεργεί Απλά. Και το απόγευμα ξαναπέρασε από τη γωνία εκείνη έχοντας σκοπό να πει στο αγόρι το δεύτερο μισό της συνταγής, αλλά βρήκε το αγόρι να λείπει, το σκυλί να λείπει, και μόνο την πινακίδα εκεί, έχοντας διαγώνια πάνω της γραμμένη τη λέξη "ΠΟΥΛΗΘΗΚΕ" με μεγάλα γράμματα.

Ο πωλητής δεν πίστευε στα μάτια του. Το αγόρι είχε καταφέρει να πουλήσει το κουτάβι για πέντε χιλιάδες; Μη μπορώντας να αντισταθεί στην περιέργεια, πήγε στο σπίτι του παιδιού και χτύπησε το κουδούνι. Το παιδί άνοιξε και ο πωλητής ρώτησε, "Μικρέ, το λες στα σοβαρά ότι πούλησες το σκυλάκι για 5.000 δολάρια;" Το αγόρι απάντησε: "Το πούλησα, κύριε, και σας ευχαριστώ πολύ για τη βοήθεια που μου δώσατε!"

"Για όνομα του Θεού! Και πώς τα κατάφερες;"

"Πολύ εύκολα," είπε το αγόρι. "Απλώς, αντάλλαξα το σκυλάκι με δυο γατάκια των 2.500 δολλαρίων!"

Προσέξτε λοιπόν να μην την πάθετε, αν Σκέφτεστε Μεγαλόπνοα χωρίς να Ενεργείτε Απλά ή ίσως αν Ενεργείτε Απλά χωρίς να Σκέφτεστε Μεγαλόπνοα. Αν όμως αρχίσετε να μαθαίνετε να σκέφτεστε λίγο πιο μεγαλόπνοα και να ενεργείτε λίγο πιο απλά, σας περιμένουν καταπληκτικές εμπειρίες.

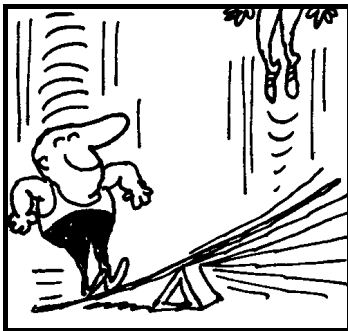
Μην ξεχνάτε ότι δεν υπάρχει σχολείο ούτε δάσκαλος κανείς στον κόσμο που να μπορεί να σας το διδάξει αυτό. Πρέπει να βγει μέσα από την καρδιά σας και τώρα μαθαίνετε τη διαδικασία με όσα κάνετε. Αρχίστε να πειθαρχείτε τον εαυτό σας να σκέφτεται λίγο πιο μεγαλόπνοα και να ενεργείτε λιγάκι απλούστερα, γιατί αλλιώς όλα τα άλλα που μαθαίνετε θα είναι μάταια επειδή δεν θα έχετε τρόπο να χρησιμοποιήσετε τις νέες σας δεξιότητες.

Αν αρχίσετε να μαθαίνετε να λέτε κάτι θετικό στον καθένα, για οποιοδήποτε θέμα, ανά πάσα στιγμή, αν αρχίσετε να πειθαρχείτε το νου σας ώστε να βλέπετε κάτι θετικό σε όλα όσα συμβαίνουν, και αν αρχίσετε να μαθαίνετε να σκέφτεστε μεγαλόπνοα και να ενεργείτε απλά, έχετε βάλει τα θεμέλια για να χτίσετε πάνω τους μια στέρεη, ολοένα αναπτυσσόμενη ζωή.

Αυτό δεν σημαίνει ότι όλα θα γίνουν μονομιάς ευκολότερα. Το αντίθετο μάλιστα. Ξέρουμε ότι όταν κάποιος αρχίζει να αναπτύσσεται, τα εμπόδια γίνονται μεγαλύτερα και δυσκολότερα. Αλλά σε αυτό τον αγώνα κρύβονται μεγάλες συγκινήσεις και πρόοδος – άλλωστε, η ζωή γίνεται πιο εύκολη μόνο όταν πάρουμε τον κατήφορο.

ΓΙΑΤΙ –ΟΧΙ ΠΩΣ

Προσέξτε ποτέ πόσο πολλοί είναι εκείνοι που περνάνε τον χρόνο τους μαθαίνοντας Πώς να Κάνουν κάτι; Και αφού το μάθουν, καταφέρνουν ελάχιστα, επειδή αμέσως αρχίζουν να αναζητούν να μάθουν Πώς να Κάνουν κάτι άλλο. Και αμέσως μόλις το μάθουν κι αυτό, κάποιος άλλος τους ανακοινώνει ότι υπάρχει κάτι καλύτερο που πρέπει να μάθουν. Αν και η τεχνική επάρκεια σε οποιονδήποτε τομέα είναι αναγκαιότητα, το κλειδί για να χρησιμοποιήσουμε το "πώς" είναι το "γιατί".

Οι μεγάλοι οργανισμοί της χώρας, οι μεγάλοι άνθρωποι της ιστορίας, έχουν φτιαχτεί με βάση απαντήσεις στο "γιατί;" Μπορείτε να διδάξετε σε κάποιον πώς να κάνει κάτι, αλλά αυτό δεν εξασφαλίζει ότι θα το

κάνει. Αν όμως τον αφήσετε να ανακαλύψει το *γιατί*, τότε θα μάθει το *πώς* παρ' όλα τα εμπόδια. Το κλειδί δεν βρίσκεται στο *πώς* να ζείτε αλλά στο *γιατί* ζείτε. Αυτό το ερέθισμα θα σας διατηρήσει σε ανάπτυξη.

Γιατί διαβάζετε το βιβλίο αυτό; Ελπίζω ότι το διαβάζετε έχοντας τη θετική προσδοκία ότι θα βρείτε απαντήσεις σε θέματα ζωής και ηγεσίας. Οι απαντήσεις θα βγουν από το κομπιούτερ του μυαλού σας καθώς θα το τροφοδοτώ με μερικά από τα "να γιατί".

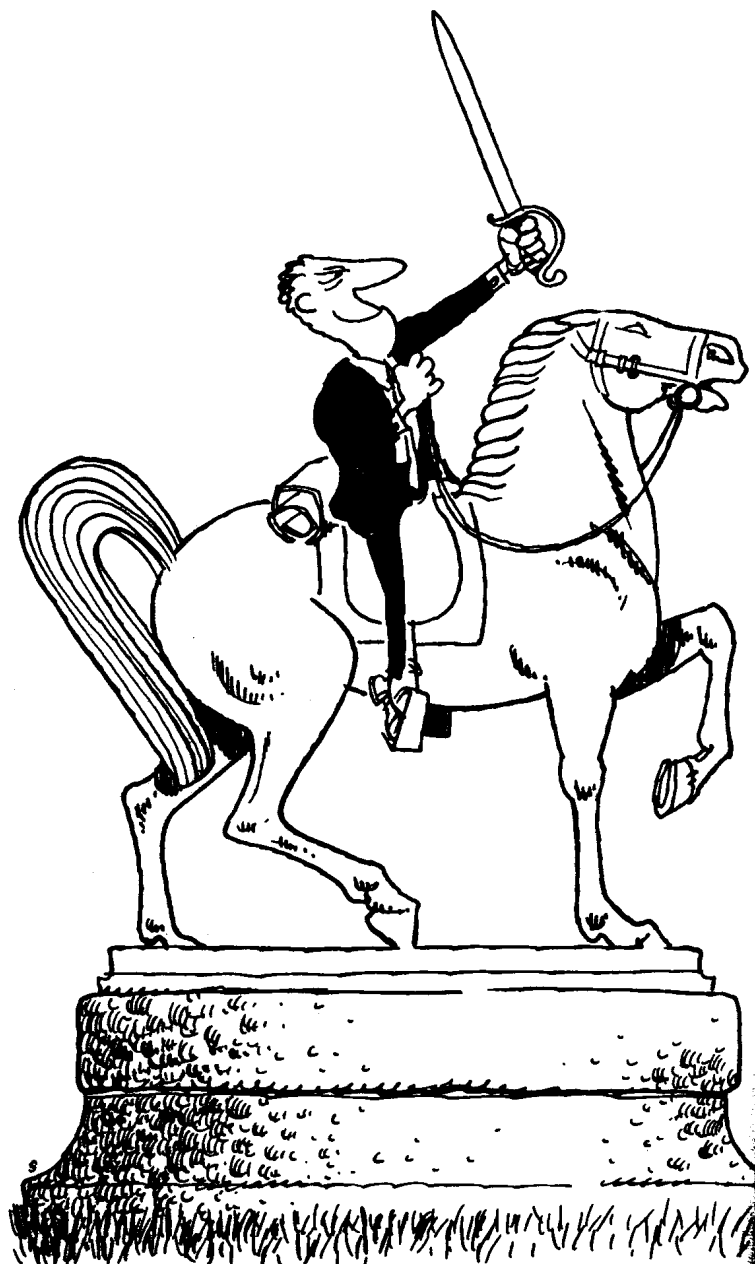
Γιατί άραγε μερικοί απλώς *υπάρχουν* αντί να ζουν καταπληκτική ζωή; Δεν μπορώ βέβαια να μιλήσω εκ μέρους όλων εκείνων που βιώνουν τον ζωντανό θάνατο, πιστεύω όμως ότι πολλοί απλώς δεν έχουν ποτέ τους ενστερνιστεί την ιδέα της καταπληκτικής ζωής.

Σας ανέφερα στην αρχή ότι ο καθένας, καλώς ή κακώς, βρίσκεται υπό την ηγεσία άλλων σε κάθε τι που κάνει στη ζωή του. Τώρα σας λέω ότι αν κάποιος, σε όποιο τομέα της ζωής κι αν βρίσκεται, δεν γίνει "πλασιέ" των πεποιθήσεων και των πράξεών του, είναι αδύνατο να μάθει πολλά για την τέχνη της ζωής, επειδή ζωή σημαίνει συμμετοχή στην πραγματικότητα, και η πιο ουσιαστική πραγματικότητα είναι οι άλλοι άνθρωποι. Ανά πάσα στιγμή, συνειδητά ή ασυνείδητα, έχουμε υπό την ηγεσία μας άλλους, και τους καθοδηγούμε, με τις δράσεις μας ή τις απόψεις μας, προς τη μία ή την άλλη κατάσταση. Ουσιαστικά, "πλασάρουμε" τις αξίες μας, κάθε φορά που βρισκόμαστε μαζί με άλλους ανθρώπους – παιδιά, μεγάλους, πελάτες, πωλητές. Το πρόβλημα είναι ότι συχνά δεν συνειδητοποιούμε τι κάνουμε ή γιατί το κάνουμε. Όλοι όσοι έχουν σωστά κίνητρα θέλουν να κάνουν κάτι περισσότερο από το να υπάρχουν απλώς – θέλουν να συνεισφέρουν,

να έχουν την αίσθηση ότι είναι σημαντικοί, ότι είναι αποδεκτοί από τους άλλους. Αυτοί οι στόχοι και πολλοί άλλοι επιτυγχάνονται μέσα από την καταπληκτική διαδικασία της εκμάθησης της τέχνης της ζωής.

Πάντα να ονειρεύεσαι. Πάντα να βάζεις στόχους ψηλότερους απ' όσο ξέρεις ότι μπορείς να φτάσεις. Μην σε απασχολεί απλώς να γίνεις καλύτερος από τους διπλανούς σου ή τους προκατόχους σου· προσπάθησε να γίνεις καλύτερος από τον εαυτό σου.

– Ανώνυμος

**"Το Η ζωή είναι καταπληκτική είναι κλασικό έργο...
το πανίσχυρο μήνυμά του, αριστοτεχνικά
παρουσιασμένο, συγκινητικό αλλά και
διασκεδαστικό, θα συνεχίσει να αλλάζει ζωές προς
το καλύτερο ακόμα κι όταν ο ταραγμένος αιώνας μας
δεν θα είναι παρά μια ανάμνηση." OG MANDINO**

Πρόκειται για έναν θρύλο της εποχής του.

Είναι ένας άνθρωπος που έφτασε στην κορυφή και βοηθάει και άλλους να φτάσουν εκεί. Ένας άνθρωπος που ταξιδεύει σε ολόκληρο τον κόσμο δίνοντας σεμινάρια μανάτζμεντ για την IBM, τη Xerox, την 3M, τη Sperry Rand και άλλες μεγάλες εταιρείες, αλλά που έχει ως αποστολή να αγγίξει το νου και την καρδιά κάθε άντρα και κάθε γυναίκας. Ένας άνθρωπος που σας προσφέρει τη δυνατότητα να ζήσετε μια καταπληκτική ζωή.

Είναι ο Τσάρλι Τζόουνς, αλλά οι φίλοι του τον αποκαλούν "Ο καταπληκτικός". Και επειδή όσα λέει σε αυτό το δυναμικό βιβλίο θα σας βοηθήσουν κι εσάς να ζήσετε, να ηγείστε και να παίρνετε τις σωστές αποφάσεις, κι εσείς θα τον αποκαλέσετε "καταπληκτικό".

Πρόκειται για ένα βιβλίο που το διαβάζετε μέσα σε μια ώρα και το θυμάστε μια ολόκληρη ζωή. Επενδύστε σήμερα στο *Η ζωή είναι καταπληκτική*. Ίσως αποδειχθεί η πιο ωφέλιμη επένδυση της ζωής σας.

Επισκεφθείτε μας στο Internet:
<http://www.klidarithmos.gr>

ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Σολωμού 57, 10432, ΑΘΗΝΑ, Τηλ. 010-5237835

ISBN 960-209-569-5

9 789602 095690